

PULSUL

**Bisericii Creștine
Baptiste Biruința**

An XII, nr. 561 din 28 august 2011

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Treptele creșterii spirituale**

pag. 4 **Exist pentru o altă lume!**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

CÂT MAI ESTE DIN NOAPTE

*„Străjerule, cât mai este din noapte?
Străjerule, mai este mult din noapte?
(Isaia 21:11)*

*În bezna adâncă a lumii deșarte
Când răul de bine cu greu se desparte
Șoptesc cu durere, cu dor de departe:
Străjerule, mai este din noapte?*

*Mă uit îngrozit la noaptea de tină
Durerea-i prea multă iar fericirea-i
puțină
În jurul meu doar lume haină
Aleargă-ngrozită dar nu spre
lumină.*

Continuare pag. 2

*Aș vrea să aud că mai este puțin
Că nu se mai varsă atâta venin
Că noaptea-i mai scurtă și zorii-s
aici
Că nu mai sunt umbre și nici licurici.*

*Prin bezna adâncă a lumii deșarte
Lovit adânc, cu rană de moarte
Gândul mă face să strig de departe:
Străjerule, mai este din noapte?*

*Tânjesc cu ardoare după țara de sus
De-acum zilele parcă-s în plus
Urăsc umbrele, aș vrea să știu că s-au dus
Că se-apropie zorii, că vine Isus.*

*Căzut în genunchi, sărman corifeu
Sătul de-așteptare, flămând după cer
Aud dinspre stele o voce mereu:
Noaptea se duce
Dimineața sunt EU.*

TREPTELE CREȘTERII SPIRITUALE

Cea mai frumoasă, mai încurajatoare și mai aproape de realitate imagine a Bisericii este cea în care noi, credincioșii, suntem prezentați ca fiind copiii, iar Dumnezeu este Tatăl nostru. Cel care ne-a adus la viață, ne iubeste și își dorește să mențină o relație personală cu noi, având un scop foarte clar, acela de a ne aduce la stadiul de fii ai Săi, vrednici de a moșteni Împărăția Lui.

Creșterea spirituală, asemenea creșterii trupești, presupune parcurgerea câtorva etape obligatorii și dezvoltarea acelor trăsături de caracter necesare pentru atingerea maturității atât de necesare umblării pe drumul credinței. Așadar, primul stadiu al creșterii spirituale este mai întâi de toate întărirea în:

1. Puterea lăuntrică

Când apostolul Pavel, ca și în de alte locuri din Scriptură, vorbește despre omul dinăuntru, vrea să ne sugereze că omul născut din nou din Duhul lui Dumnezeu este o persoană care a dobândit două naturi diferite. Este vorba de natura nouă – cea spirituală, dar care trăiește de acum împreună, în același trup, cu vechea natură – firea pământească sau „omul cel vechi”. Mulți creștini își pun adeseori întrebarea: „de ce Dumnezeu a îngăduit ca alături de natura cea nouă – spirituală, să locuiască în noi și natura cea veche – firea pământească?” Răs-

punsul cel mai cinstit ar fi că nu putem ști motivul real pentru care Dumnezeu a hotărât astfel, dar ne putem încrede în înțelepciunea infinită a lui Dumnezeu, iar dacă El a hotărât așa, cu siguranță că este spre folosul nostru, și această luptă zilnică pe care suntem nevoiți s-o purtăm cu vechea noastră fire are scopul ultim de a ne întări și de a ne șlefui caracterul după voia lui Dumnezeu.

Locuirea lui Cristos în inimile noastre este deci, prima condiție absolut necesară pentru urcarea treptelor creșterii spirituale.

Așadar, problema unui copil al lui Dumnezeu nu este dacă Cristos locuiește în inima lui, ci mai degrabă cât anume din inima creștinului îi este supusă lui Cristos. Dacă Cristos este Mântuitorul dar și Domnul nostru, atunci El vrea să domnească cu adevărat peste viața noastră.

Cu alte cuvinte, Pavel își dorea și le dorea credincioșilor din Efes ca ei să se lase supuși autorității domniei lui Cristos peste viața lor pentru că pur și simplu această domnie a Lui le asigura puterea spirituală de care aveau atâta nevoie în trăirea vieții lor de credincioși, putere pe care n-ar fi putut s-o capete în nici un alt mod de nicăieri și de la nimeni altcineva.

De aceea este imposibil să crești spiritual, să progresezi în viața de credință dacă mai întâi de toate nu ai înțelepciune, că în calitate de copil al lui Dumnezeu, trebuie să-L lași pe Cristos să domnească peste viața ta, să lo-

cuiască în inima ta, El să fie Acela care să-ți influențeze gândirea ta, să-ți modeleze vorbirea ta, să-ți determine faptele tale.

2. *Temelia dragostei*

Aceștia sunt credincioșii care sunt capabili să iubească. De fapt, ei sunt capabili pentru că ei au învățat să iubească. Viața lor are la bază dragostea și are rădăcinile în dragoste. Tot ceea ce fac ei, fac prin puterea lui Cristos care locuiește în inima lor, iar această realitate are ca rezultat firesc dragostea pentru oameni. Când ai rădăcina și temelia pusă în dragoste toate lucrurile îți sunt cu puțință. (*1 Corinteni 13:4-8*)

În ciuda faptului că se vorbește foarte mult despre dragoste, probabil că vremurile pe care le trăim sunt caracterizate tot mai mult de lipsa dragostei. Se crede că opusul dragostei este ura, însă se pare că nu acesta este adevărul. Dovada lipsei de dragoste este indiferența. Faptul că nu-ți pasă, că nu te interesează de cel de lângă tine este o dovadă clară a faptului că nu-l iubești.

Când Domnul Isus Cristos le vorbea ucenicilor Săi despre viitorul Bisericii și despre felul în care ei vor reuși să cucerească lumea păgână, aspectul cel mai important de care trebuiau să țină seama era acela care viza relațiile dintre ei. (*Ioan 13:34-35*) De fapt, ceea ce voia să le spună Domnul, era că a fi ucenic al lui Cristos înseamnă a-L imita pe Cristos, iar a-L imita pe Cristos însemna a iubi după cum El a iubit.

Este lesne de înțeles că dacă un creștin a învățat să iubească cu adevărat va avea calea deschisă spre următoarea treaptă a creșterii spirituale, și anume:

3. *Cunoașterea deplină*

Se poate ca Pavel să se fi gândit la dragostea lui Cristos ca fiind atât de „largă” încât să poată cuprinde întreaga omenire, atât de „lungă” ca să dureze cât toată veșnicia și destul de „adâncă” încât să ajungă până la cel mai de jos păcătos și suficient de „înaltă” pentru ca mai apoi să-l ridice din starea căzută până „în locurile cerești” unde

să șadă împreună cu Cristos.

Este foarte interesant că Pavel le spune efesenilor că priceperea sau cunoașterea acestor adevăruri este condiționată de unitatea credincioșilor: „să puteți pricepe împreună cu toți sfinții”

Acesta este încă unul dintre adevărurile des invocate de Pavel și în alte scrieri ale sale în care insistă asupra faptului că Biserica lui Cristos este locul unde fiecare mădular este dator să slujească celorlalte mădulare și că slujirea noastră are drept scop creșterea spirituală a celor de lângă noi, fiindcă Dumnezeu nu a dăruit niciunui credincios din Biserică suficient de multă cunoștință și toate darurile spirituale date de Duhul astfel încât vreunul dintre noi să poată spune vreodată: „Mie îmi este suficient să mă închin de unul singur în singurătatea mea doar cu Dumnezeu, fiindcă eu am la dispoziție toată înțelepciunea și toată cunoștința de care am nevoie pentru creșterea și maturizarea mea spirituală. În nici un caz! Dimpotrivă! (*Vezi 1 Corinteni 12:4-10*)

4. *Plinătatea lui Dumnezeu*

Ce vrea oare să spună Pavel despre plinătatea lui Dumnezeu care trebuie să ne umple pe noi?

Se pare că o astfel de rugăciune trebuie să privească starea de pe urmă a lucrurilor când starea noastră finală va fi cea potrivită pentru Împărăția cerurilor, când împreună vom ajunge la finalizarea planului lui Dumnezeu cu privire la noi și când vom fi umpluți până la acea plinătate care ne va face să fim asemenea chipului Fiului lui Dumnezeu (*1 Ioan 3:1-3*).

Pentru un copil al lui Dumnezeu este o experiență extraordinară să urce aceste trepte ale cunoașterii lui Cristos și ale maturizării spirituale. Pe măsură ce urci tot mai sus începi să constăți tot mai clar că omul dinăuntru crește și se întărește în putere, că lupta cu firea pământească, deși trebuie dusă zilnic, este tot mai des câștigată și biruințele sunt tot mai multe.

Claudiu Lupu

Exist pentru o altă lume!

„Am găsit în mine o dorință pe care nicio experiență din această lume nu o poate satisface; cea mai probabilă explicație este că am fost făcut pentru altă lume.”

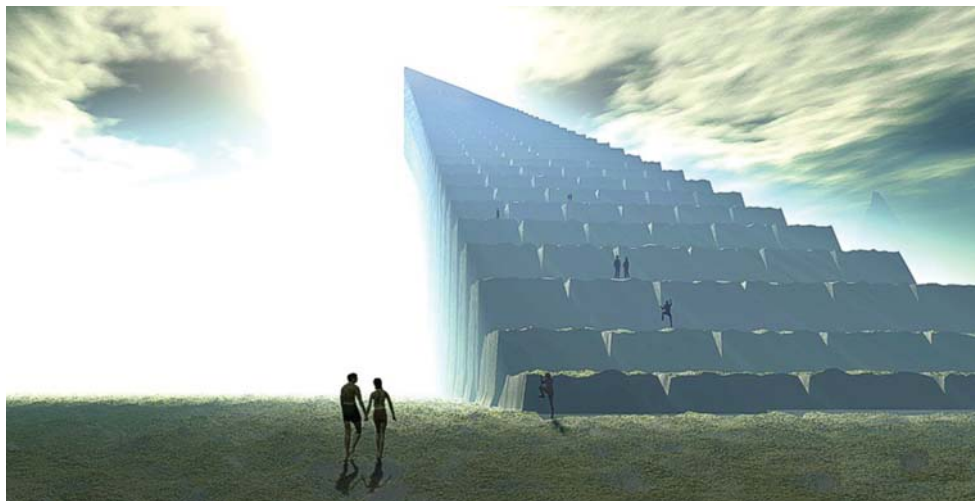
C.S. Lewis

Dumnezeu ne-a creat pe fiecare cu un scop anume. În acest loc, numit Pământ, noi trebuie să ne pregătim sufletul pentru veșnicie. „Noi nu avem un suflet, noi suntem un suflet și avem un trup.” În toată istoria, putem să vedem că creștinii care au făcut

cel mai mult pentru lumea asta, sunt acei creștini care s-au gândit cel mai mult la lumea de dincolo, conștienți că lumea de aici va trece și locul unde îți vei petrece veșnicia e mult mai importantă decât lucrurile și bogățiile pe care le avem aici jos pe pământ. Vor veni multe încercări și ispite, care ne vor întări sau ne vor slăbi credința. Asta depinde de cât de mult ești tu alipit de Dumnezeu și cât te lași tu condus de El.

Tatăl nostru are atâtea binecuvântări pentru noi și de multe ori noi nu le știm primi așa cum trebuie. Toți primesc până la urmă ceea ce caută, dar nu totdeauna le place. Dumnezeu poate întârzia, dar El vine întotdeauna.

Diana Birtaş

Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Nicu LĂCĂTUȘ

Anunțuri

Joi - ora 18 - Serviciu de închinare
Studiu Biblic
Duminică - ora 9.30 - Grupele de rugăciune
Duminică - ora 9.30 - Cateheză
Duminică - ora 10 și 17 - Servicii de închinare